

Ανάδοχος περπατητής σε άναρχο τόπο στέκει,
διάχρονη η παρουσία του, ανάγλυφες οι μνήμες,
απέραντη έξαψη, μα δεσ, λυτρωτικές ορέξεις,
σ ατέρμονη αναζήτηση με εντολές Πανσόφου!

Φυτρώνουν σκέψεις περιττές, αέναης παράνοιας,
Ποιος ειμ εγώ? Τι θέλω εδώ, γιατί στη ζήση ετούτη?
θαύματα λες πως έκανες? Σοφές Ανάδοχος περπατητής σε άναρχο τόπο στέκει,
διάχρονη η παρουσία του, ανάγλυφες οι μνήμες,
απέραντη έξαψη, μα δεσ, λυτρωτικές ορέξεις,
σ ατέρμονη αναζήτηση με εντολές Πανσόφου!

Φυτρώνουν σκέψεις περιττές, αέναης παράνοιας,
Ποιος ειμ εγώ? Τι θέλω εδώ, γιατί στη ζήση ετούτη?
θαύματα λες πως έκανες? Σοφές οι επιλογές σου?
που σαι Θεέ? Παραληρώ! Τρελαίνομαι! Κωφεύεις?

Μα να, μεριάζει ήλιος γητευτής, κανιά του αργοσαλεύουν,
τερπνά κι ωφέλιμα αργούν, τρέχουν, πορεύουν όχτους,
όντα πελάου συμπαγούς, εικόνα, ομοίωση Του,
κατάχτηση στο συνεχές, δόξα, τιμή στους όχλους!

Ζήση ρευστή, πλεύση γερτή, Πανδώρα να φτεριάζει,
άναρχος πλάνης, έξαλλος, προίκα θνητού Εφιάλτη,
σ έγκλειστο τόπο, άγουρο, θόλους να αγναντεύει,
Πλάστης εντέλει □ νθρωπο, μ Αστρίτες βλεφαρίζουν!

||_/||

~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση του ρόδιου πρωτέα](#) ~~~
